

ה"ת 1520/10 - פלוני נגד משטרת ישראל - תחנת זבולון, פלונית

בית משפט השלום בקריות

ה"ת 23-10-1520 פלוני נ' משטרת ישראל - תחנת זבולון ואח'

פלוני
מבקש
נגד
1. משטרת ישראל - תחנת זבולון
2. פלונית
משביעים

החלטה

לפני בקשה להחזרת תפוס, במסגרת המבוקש להסביר לחזקתו רכב קיה פיקנטו שנת יצור 2019 מ"ר (להלן: "הרכב") בטענה כי הוא שייך לו ובבעלותו. לטענותו הרכב משמש אותו גם לצרכי עבודה בתחום המיזוג, וכי הרכב אף היה ציוד שלו השייך לעובdotו בעת שنتهפס.

1. **הרקע לתפיסת הרכב** - לטענת המבוקש ביום 14.09.23 בשעות הערב (בזמן לשעה 23:00) בזמן שהוא נסע ברכב בכביש עוקף קריות, הוא הותקף על ידי אלמוניים, שניסו ללקחת ממנו את הרכב. בעקבות כך המבוקש הוא זה שהזעיק את משטרת ישראל, וכאשר הגיעו שוטרים למקום בדקו את הרכב במסוף המשטרתי וגילו, כי הרכב מדוחה כנוגב, וזאת לאור תלונה שהגישה המשיבה מס' 2, גירושתו של המSHIP (להלן: "המשיבה") כאשר לטענתה המבוקש הוא זה שגנב את הרכב. התלונה למשטרת הוגשה יחד עם בעל הרכב מר א'. ב' עוד בחודש אפריל 2019. בשל כך נתפס הרכב על ידי משטרת ישראל.
2. המשיבה מס' 1, משטרת ישראל, הודיעה ביום 08.10.23 וכן בדיון שהתקיים במעמד הצדדים, כי אין היא מתנגדת להשבת התפוס, אולם לאור העובדה כי ישנם מספר טוענים לזכות ברכב (הmbוקש והמשיבה מס' 2) ובשים לב לכך שהרכב רשום על שם ג', אין היא יכולה להעתר לבקשתו, אך תכבד כל החלטה שתဏן.
3. יובהר כי בעל הרכב מר א'. ב' משולם, מתגורר בחו"ל וכי שlatentnuו אפשר למשיבה מס' 2 להשתמש ברכב, לאור הנסיבות הקשורות בין השניים ובזמן שהוא בחו"ל. בעל הרכב גם מסר יפו כוח נוטרוני ספציפי בלתי חוזר לטובת המשיבה מס' 2, מיום 04.08.23 לטפל בכל הקשור לגניבת הרכב (ר' מסמכים שהגישה המשיבה ביום 26.10.23).
- 4.指出 כי בין המשיבה מס' 2, לבין המבוקש מתנהל עדין הליך בבית המשפט לענייני משפחה ולטענת הצדדים קבוע

דין חדש פברואר 2024 בוגע למחוקות רכושיות שבין השניים.

5. הבקשה הנוכחית להשבת הרכב הוגשה על ידי המבוקש ביום 23.10.2022 בקשה המשיבה להצטרכו להליך וביקשה שהרכב יוחזר לחזקתה בטענה כי הרכב שיר לה וכי טרם שולמו כל התשלומים עבור רכישת הרכב. ביום 26.10.2023 התקיים דין בבקשתה במעמד הצדדים.

6. **טענות המשיבה** - המשיבה טענה כי היא בעלת הרכב ובעניין זה הפניה גם להסכם מכיר מיום 20.10.2009 שבו היא רשומה כמי שקבעה את הרכב ואף נרשם כי במעמד חתימת ההסכם שילמה לבעל הרכב סכום של 7,000 ₪ בזמןם, לטענתה גם יתרת התשלומים הועברו מחשבון הבנק שלה. המשיבה גם הפניה למכתב שליח בבעל הרכב למשטרת ישראל ביום 07.01.2021 בו ביקש להסביר דוחות תנועה על שם המשיבה מס' 2 יחד עם צהיר של המשיבה המאשר כי היא זו שעוסה שימוש ברכב (ר' נ/1).

המשיבה הוסיף והפינה להסכם יחסית ממון מיום 21.01.2021 ובפרט לסעיף 4.5 להסכם שבו נרשם כי הרכב נשוא הבקשה ישאר בבעלות המשיבה כאשר המבוקש ימשיך לשלם את התשלומים עבור הרכב בסכום של 75,000 ₪ ואת גם במקרה של פרידה בין בני הזוג. עוד נקבע שם כי: "**שני בני הזוג ישתמשו ברכב לצורכי המשפחה ובאישור של עדן**" המשיבה (ר' נ/2). בתגובהה מיום 29.10.2023 גם הפינה לפסק הדין של בית משפט לענייני משפחה שניתן תוקף לאותו הסכם.

7. **טענות המבוקש** - לטענתו חרף הסכם הממון בשלב מאוחר יותר הגיעו הצדדים להסכמות לפייהן המבוקש ירכוש למשיבה רכב קיה חדש (מסמכים בעניין הוגש לתיק ביום 27.10.2023, לאחר שגמ הועגו לדין) ובמקום זאת יוכל לקבל לרשותו את הרכב מושא הבקשה הנוכחית.

המבקש הוסיף וטען כי הוא רכש את הרכב מבعليו – א' מ', ובשל סכסוך אזרחי בוגע למצג שהוזג ביחס למצבו של הרכב בעת שנרכש, טען הבעלים כי הרכב אינו של המבוקש, אלא שלטענת המבוקש הוא שילם את כל התשלומים עבור הרכב. בעניין זה גם הפנה למסמך בכתב יד של בעל הרכב (צורת כנספה 3 לבקשתה) שנשלח לsocnet חברת הביטוח שם אישר למבקש לבטא את הרכב מאחר שהוא בחו"ל **"והרכב נמצא בידיו"**. המבקש הוסיף וציין כי מדי חדש בחודשו בעל הרכב מעביר אליו פירות חובים בכבישי אגרה ודוחות תנועה וה מבוקש משלם תשלום תשלום אלה.

באשר להסכם מכירת הרכב אליו הפינה המשיבה ממנו עולה כי המשיבה רכשה את הרכב ושילמה 7,000 ₪ הרי שהמבקש טען כי מאחר שהוא נקלע להליך פ"ר הרכב נרשם על שם המשיבה, אלא שבפועל המבוקש שילם את התשלומים עבור רכישת הרכב וזאת בין היתר על ידי העברת יתרות זכות מלוקחות שלו אשר שילמו שירות למשיבה או לבעל הרכב עבור הרכב.

המבקש הוסיף וציין כי בעוד שבhallir בבייהם לשוני משפחה מייצגת המשיבה על ידי הלשכה לסייע משפטי, לאחר שהצהירה במסגרת בדיקת הזכאות, כי אין רכבים על שמה, הרי שבפועל היא מחזיקה ובעל רכב קיה סולטוס שה מבוקש

קנה, ולא הצהירה בפני הלשכה לשינוי משפטו כי היא בעלת הרכב הנוכחי.

דין והכרעה

מסגרת נורמטיבית - כלל

8. במסגרת בקשה להחזרת תפוס ובהתאם לסעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) התשכ"ט - 1969, רשאי בית המשפט לקבוע מה יעשה בתפוס ובאיו תנאים, בין היתר מורה הסעיף כי:

"...על פי בקשה אדם התובע זכות בחופץ, רשאי בית משפט שלום לצוות כי החופץ ימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שנהגו בו אחרת כפי שיראה בית המשפט הכל בתנאים שייקבעו בצו.

9. בהחלטה שניתנה על ידי כב' השופט י' טורס - ס"ג, בה"ת (קריות) 4168-13-13 **סילביה בן שיטרית נ' משטרת ישראל - תחנת נהריה** (פורסם בנבוי, החלטה מיום 08.12.13) סיכם בית המשפט את ההלכה בעניין כדלקמן:

"זו כאמור בסעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי [מעצר וחיפוש][נוסח חדש], התשכ"ט - 1969 (להלן - הפקודה) איננו קובל בעלות בחופץ, אלא הוא מהויה הכרעה זמנית גרידא בדבר הבעלות בחופץ. יפים לעניין זה דברים שנאמרו ביחס לצו לפי סעיף 36 לפקודה (הנקונים גם לעניין צו לפי סעיף 34 לפקודה) "קביעתה של הערכאה הדינונית בבקשתה לפי סעיף 36 לפקודה היא לעולם החלטה זמנית, במובן זה שהנפגע מהההחלטה רשאי לעתור בהلين אזרחי בו יוכיח בעלותו בתפוס. קרי, ההחלטה בבקשתה לפי סעיף 36 לפקודה אינה מהויה מעשה בית דין שעשו להכריע סופית בדבר זכויות הצדדים בתפוסים" (בש"פ 2013 מדינת ישראל נ' עודד גולן (16.10.13)). יחד עם זאת, ראוי להדגיש כי הוצאתו של חופץ מחזקתו של אדם, מהויה פגיעה בו, אף אם היא הוצאה זמנית, עד הכרעת הערכאה האזרחתית שכן "יש לזכור, כי עצם מסירת החופץ לידי התובע בו זכות, משמעותה העברת נטל השכנוע אל ש坎坷ו של האדם המבקש לאחר מכן להוציאו מידיו המחזק" (בש"פ 2671/01 סינוי נ' מילרה, פד"ו נה(4) 176).

לענין כמוות הראיות הנדרשת לצורך שכנוע בדבר בעלות בחופץ, נקבע כי אין מדובר בראיות כנדרש במשפט אזרחי, אלא די בראיות לכואורה, שכן מדובר בצו בעל אופי מנהלי (בש"פ 2671/01 הנ"ל)

10. באשר לרשום הבעלים של הרכב משרד הרישי - הרי שכבר נפסק לא אחת, כי רישום זה מהויה רישום דקלרטיבי שאון בו כדי להקנות בעלות (ר' למשל ע"א 6299/15 עוז א' איתן ארץ, בתפקידו כconomics נכסים ספציפיים של החיב עד קדושים נ' עטרת תעשיות (1996) בעמ' (בפיורק) (פורסם בנבוי). בכל מקרה בעניינו גם המשיבה מס' 2 אינה טוענת כי הרכב שיר לבעליים הרשום אלא שלטענתה היא זו שרכשה אותו.

11. לאחר שבחןתי את טענות הצדדים את תיק החקירה, מצאתי קיומן של ראיות לכאורה, לפיהן הרכב אכן היה בחזקת המבוקש בשימושו ושיר לו, וזאת בשים לב לנצל ההוכחה הנדרש בשלב זה והיותה של ההחלטה זמנית בלבד, וזאת מהטעמים שיפורטו להלן:

א. ראשית לא ניתן להתעלם לכך שהרכב נטא בחזקת המבוקש שהוא נוהג בו ועשה בו לכאורה שימוש יומי, גם כרכב עבודה. יש לזכור שהմבוקש הוא זה שקרה למשטרת ישראל לטיעו לו בשעה שאלים ניסו לקחת מרשותו את הרכב בכוח פיסי.

ב. כבר בחיקורתו הראשונה במשטרת מיום 15.09.23 טען המבוקש, כי הרכב הנוכחי משמש אותו, נמצא בחזקתו וכי שלים עליו משך כשנתיים, את התשלומים הדורשים, וכי הרכב לא עבר על שמו מאוחר שבעל הרכב בחו"ל וכי בתמורה רכש למשיבה מס' 2 רכב אחר מסוג קיה סלטוס בחודש Mai 2021 (זאת לאחר הסכם החיים המשותפים מחודש ינואר 2021 שם נרשם כי הרכב הנוכחי יותר בעולותה ולאחר פסק הדין שנtan תוקף לאותו הסכם).

ג. לטענה המשיבה, המבוקש נטל את מפתחות הרכב مديرתה שלא דין ובכך גנב אותו עוד **בchodosh April 2023**. המשיבה לא סיפקה כל הסבר מניין את הדעת מדוע מחודש אפריל 2023 ועד היום (משך חצי שנה) לא הגישה לבית משפט לענייני משפחה או לערכאה אזרחית מוסמכת בקשה לחיבת המשיב להשבה לרשותה את הרכב, ככל שakan נגנבו, כאשר היא יודעת שה מבוקש עושה בו שימוש, וכך אשר לשיטתה אין לה רכב אחר. יתר על כן המשיבה הגישה בקשה לקבלת צו הגנה, במסגרתו גם התקיים דין בבית משפט בחודש אוגוסט 2023 וחיף אותם הליכים המתנהלים במקביל, לא נקטה בהליך להשבת הרכב,מעטו אותה תלונה במשטרת.

ד. בנוסף, למורת שהتلונה על גניבת הרכב הוגשה על ידי המשיבה עוד בחודש **אפריל 2023** לא רק שה מבוקש הוא זה שעשה שימוש לכאורה ברכב גם לצרכי עבודתו, נהג בו באופן תדיר, אלא שהמשיבה עצמה התקינה לכאורה אמצעי מעקב ברכב וזאת בשל הлик הגירושין וכדי לעקוב אחר תנועות המבוקש ומעשו עוד **מחודש יוני 2022** - בחומר החקירה קיימת בקשה שהגיש המבוקש לבית המשפט לעניינוי משפחה (תלה"מ 54655-04-23 **פרץ נ' עדן**) שם צו נגד חברת המ עקב כדי לקבל את תוכרי המ עקב, לאחר שה מבוקש איתר את מכשיריו המ עקב שהותקנו ברכב עוד מחודש יוני 2022. טענות אלה בוגע להתקנת אמצעי מעקב לא נסתרו בשלב זה.

ה. יתר על כן, בשים לב לאמצעי המ עקב, הרי שלא הייתה כל מניעה לאתר את הרכב ככל שakan נגנבו מרשותה של המשיבה עוד בחודש אפריל 2023 כפי שטענה בתלונתה במשטרת בפרט שכבר אז טענה שה מבוקש גנב את הרכב. לא ברור מדוע המשיבה לא ביצעה מהמשטרה לאתר את הרכב על בסיס אותן אמצעי מעקב ולא עדכנה אותן כי קיימים אמצעי מעקב ברכב.

ו. באשר להסכם מכירת הרכב, הרי שבתלוננה במשטרת שהגישו גם בעל הרכב וגם המשיבה בחודש אפריל 2023, הצדדים לא טענו כי המשיבה היא זו שרכשה את הרכב, אלא רק שבעל הרכב אפשר לה להשתמש ברכב.

. ז. כמו כן, המבקש הציג מסמך בכתב ידו של בעל הרכב שבו הוא מאשר לבקשת עצמו לבטח את הרכב וכי הרכב בחזקתו של המבקש, בין היתר, ציין : "...**אשר לiosis פרץ...לבטח את הרכב על שמי מכיוון שאינני נמצא בארץ והרכב בידיו**" (נספח 3 לבקשתה). כמו כן הפנה המבקש להתקביעות בוואטסאפ עם בעל הרכב לפיו המבקש משלם את תשלום האגרה בשל נסיעות בכבישי אגרה וכן דוחות תנואה.

. ח. בשלב זה מצאתי גם קיבל את טענות המבקש, כי הוא שילם לבקשת את התשלומים שנדרשו עבור רכישת הרכב הנוכחי וכן עבורה רכב אחר, כדי שהוא יוכל להמשיך לעריכת שימוש ברכב הנוכחי. העובדה שה המבקש לא הציג דפי חשבון בנק כדי לתמוך בענותיו אין בה כדי לפגום בטענות בשלב הלאורי, שכן מדובר לטענתו בהעברות כספים שנעו עלי ידי צדדים שלישיים (מקבל שירות מה המבקש) ששלמו שירות למשיבה ולא חשבונות בנק שלו עצמו.

. 12. ממכול הטעמים הנ"ל מצאתי לקבל את הבקשה בהתאם ל מבחנים הדורשים שנקבעו בפסקה. עם זאת יש להשair את ההכרעה בשאלת הזכיות ברכב להליך אזרחי (בית משפט לענייני משפחה או לערקה המוסכמת, בשם לב זהות הצדדים).

על עדיפות ההליך האזרחי/במ"ש לענייני משפחה מקום בו מדובר בשאלות מורכבות ר' ה"ת (קריות) 4168-11-13 סילביה בן שטרית נ' משתרת ישראל- תחנת נהריה (פורסם ב번호 שאוצר לעיל) שהפנה גם לבש"פ 2013/13 מדינת ישראל נ' עודד גולן (16.10.13).

13. על כן אני מקבל את הבקשה ומורה על השבת הרכב לידי המבקש בתנאים הבאים:

. א. יאשר על המבקש למכור את הרכב עד להכרעה בתביעה האזרחים/בבית המשפט לענייני משפחה (גם שסמליא אינם רשום כבעליים של הרכב).

. ב. המבקש יפקיד בקופה בית המשפט סך של **4,000 ₪** וזאת עד ליום 20.11.23 כדי להבטיח פיצוי של המשיבה בגין כל נזק שיגרם למשיבה מס' 2 בשל קבלת הבקשה.

. ג. המשיבה או בעל הרכב יהיו רשאים להגיש תביעה/בקשה לבית משפט לענייני משפחה או לבית המשפט המוסמך ביחס לרכב עד ליום 01.02.24. לא תוגש תביעה עד לאותו מועד, יבוטלו התנאים כאמור בסעיפים א-ב וה המבקש יהיה רשאי לקבל את הפקדון זהה. תוגש תביעה כאמור, תוגש המשיבה הודעה אודוטך ואורה על העברת הכספי המופקדים לתיק בבית המשפט לענייני משפחה, שיוכל לקבוע מה עשה בכספי הפקדון.

ניתנה היום, ט"ו חשוון תשפ"ד, 30 אוקטובר 2023, בהעדך
הצדדים.

